

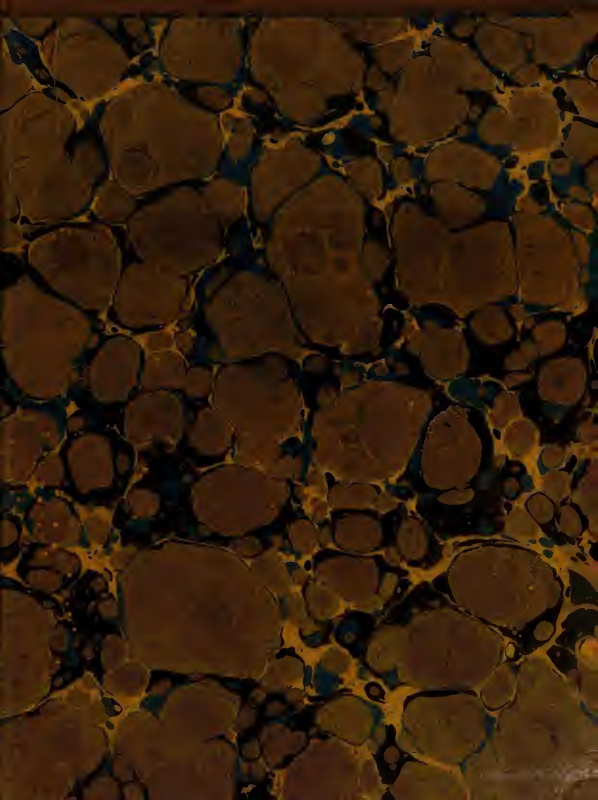

BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III

SUPPL.
PALATINA
C

178

NAPOLI

Suppl. Folat. C 178

966.

626753.

EPISTOLA E N C Y C L I C A

A D

CLERUM ET POPULUM

ECCLESIAE BOYENSIS

R O M Æ

APUD OLIVERIUM TYPOGRAPHUM ARCHIGYMN. ROMANI.

Facta a præsidentibus Potestate.

1852.

IMPRIMATUR

Fr. D. Buttaoni Ord. Præd. S. P. A. Soc.

IMPRIMATUR

J. Della Porta Patr. Constantinop. Vicesg.

FR. JOSEPHUS MARIA DE SANTERAMO

ORDINIS MINORUM STRICTIORIS OBSERVANTIÆ
SANCTI FRANCISCI REFORMATORY
PROVINCIAE SANCTI NICOLAI BAREN.

ALUMNUS, SACRAE THEOLOGIAE LECTOR, OLIM MINISTER PROVINCIALIS
CUSTOS, AC STUDIORUM PRAEFECTUS

ET NUNC

DEI, ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS BOVEN.

DILECTIS IN CHRISTO FRATRIBUS, AC FILIIS, CAPITULO,
CLERO, AC POPULO ECCLESIAE SUAE, ET DIOECESIS

SALUTEM, ET BENEDICTIONEM IN DOMINO
SEMPITERNAM

O Altitudo divitiarum sapientiae & scientiae Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia ejus, & investigabiles viae ejus! Post emensum fere vitae meae stadium in Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci Assisiatis nuncupato, & signanter in illa diramatione, quae Reformata dicitur, seu strictioris Observantiae: post obita illa munia, & completas majores omnes praefecturas, quas, uti subditis, haec Regularis Societas Alumnis suis committere solet, & saepesaepe cum Sanctae Obedientiae merito: gravatus annis, & continuis laboribus fractus, fas erat, ut in hac aetate a comuni retributione non tam remota, silerem in oratione & jejuniis cum Fratribus meis, & a Populorum tumultu penitus sequestratus, aedificarem mihi solitudines, & contendere ad illam meliorem vitam, quam filiis suis Religio Christiana promittit. Haec erat oculis meis Suprema Dei vo-

luntas secundum hominem : maxime quia adversa validudine tentatus, Evangelicam Prædicationem omnimodo suspendere necesse fuit, & in Claustro remanere. Res tamen contra se habuit. Dum totus eram ad resumendam pristinam sanitatem, me inscio, & vix cogitante, per Epistolam mihi nuntiatum fuit, Serenissimo Rege nostro FERDINANDO SECUNDO, quem Deus sospitet, & Neapolitano Regno diu incolumem servet nominante, ac annuente & approbante Summo Pontifice GREGORIO XVI. me destinatum esse Episcopum ad regendam & gubernandam Ecclesiam Bovensem: Non ita certe cacumina montium a fulgoribus illico concussa remanent, uti ego expergefactus, & suspensus remansi, & territus, nesciebam quid novi mihi acciderat: & repletus, nescio, an amaritudine, an humiliatione, oculos ad Cælum elevans: dixi: mehercle, nunquam forsitan ad litteram Davidis dictum adimpletum fuit, quam in hac novitate: quod Deus suscitans a terra inopem, & de stercore erigens pauperem, collocet eum cum principibus, cum principibus Populi sui.

In tali agitatione positus; Omnipotentis Dei implorato auxilio, audito piorum hominum pacato consilio, & meipso flagitante, illico, & absque ulla trepidatione ad Nuntium, accessit renuntiatio: Responsum accepi: Renuntiationem non habere locum nec prima, nec secunda vice, nec ob profectam minoriticam paupertatem, nec ob aliquam qualenque causam. Neapolim petii, & ad audiendum verbum Regis admissus: Serenissimus Rex, *auditis causis*: respondit: Divinæ voluntati esse acquiescendum: novissime autem Romæ sperabam gratiam invenire coram Sanctissimo Domino GREGORIO XVI. Pontifice Summo, et JESU CHRISTI Vicario in terris, sed spe hic etiam frustratus, necessitate compulsus, Deo obtemperandum, tandem agnovi.

Hæc est, Fratres, & Filii in Domino Carissimi, hæc est hujus novæ meæ destinationis, simplex enarratio. En quomodo e Glaustro ad Episcopalem Insulam evectus fui. Faxit Deus, ut Ego, in hac memoranda die Consecratus Episcopus, vestigia Principis Pastorum sequens, animam meam ponam pro ovibus meis, & pro illo merear mori, qui pro nobis dignatus est pati.

Quod pertinet ad me, Deo auxiliante, & cooperante, notum facio omnibus vobis quod mortuus sum, & pro vobis tantum quotidie immolabor. Terrebat me Episcopale Onus, Angelicis humeris formidandum, sed posteaquam Divina Providentia ita disposuit, ipse Deus dabit virtutem, qui misericorditer contulit dignitatem. Ab hac die cogitationes meæ; verba opera, & quidquid aliud esse potest in me, totum erit directum ad vestrum spirituale, atque temporale profectum: post officia & obligationes cum Deo, totus ero vobis, et gloriabor pro vobis, omnibus mori, qui pro animabus vestris in novissima die rationem reddam Ei, qui ut sanctificaret populum suum, extra portam passus est.

Sed quia Pastor noscere debet omnes oves suas, & eas nominatim vocare, opere prætium est, descendere ad omnes Filios meos, quos Ecclesia Bovensis, & Diœcesis amplectitur, & primo ad dilectissimos Fratres, Clerum, Dignitates, Canonicos, Curatos, Sacerdotes, Clericosque omnes, quos honoris gratia cum Apostolo vocabo; Gaudium meum, & Corona mea. Oro vos ut digne ambuletis vocatione Sancta, qua vocati estis, ut sitis unanimes in doctrina, in charitate, in exemplo bonorum operum. Specialem curam habete animarum curæ vestræ commendatarum, quia Sacerdotes, quia Parochi, quia Sal terræ, & representantes Summum Sacerdotem Jesum Christum Dominum nostrum. De diebus malis & de tempore periculoso in quo vivimus, de

falsa Philosophia, quæ homines perdit, de stultis quæstionibus, & genealogiis, de contentionibus & pugnis, quæ Societatem evertunt, non necesse habeo aliquid scribere vobis: quod multi enim ambulant, dicam cum Apostolo, inimicos Crucis & Jesu Christi Domini nostri, quorum finis interitus, quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt, omnibus vobis in comperto est: qua propter vos magis oro ut per bona opera, omnibus in caliginoso loco positis, lucernæ ardentes sitis. Estote, Fratres, estote imitatores Jesu Christi & observate eos, qui in Ecclesia secundum Jesum Christum ambulant. Præcor itaque, ut Deus ipse spei, & patientiæ, & solatii auctor, pleno ac perfecto gaudio vos repleat, & concordia in eadem fide, ut excluso omni dissidio, spes vestra magis, ac magis crescat in vobis, per gratiam & virtutem Spiritus Sancti. Hæc autem vobis apprecor, ut de vestra tamen virtute non diffidam. Scio enim, & certus sum quod estis charitate pleni, & omni scientia repleti: ideoque potentes ad vos invicem monendum: sicque meis non indigeatis admonitionibus: Hæc pauca scripsi vobis, ut Apostolico muneri, a Deo mihi gratis imposito, satisfaciam.

Eadem Christi charitas exigit ut vobis etiam alloquar Optimates, divites, & quotquot estis viri illustres pietate, sanguine, nobilitate, litteris. Scitote igitur quia Dominus ipse est Deus: Ipse fecit vos, & non Ipsi vos. Divina Providentia factum est, ut essetis divites, illustres, magni, non pro vobis, sed pro aliis. Ne sentiatis de vobis sublimiter, neque confidatis in divitiis incertis, fluxis, & fugacibus; quia vermis divitiarum est superbia, ait Augustinus: sed sperate, & confidite in Deum vivum, Sanctum, Verum, qui vobis omnia large suppeditare non cessat ad usum necessaria: superfluum vero pauperibus date. Ergo divitiæ ve-

stræ communes sint cum indigentibus, & sic reponetis vobis thesauros meritorum, non ad tempus, sed ad omnem beatam æternitatem, quam vobis Deus concedat, & sincero corde vobis desidero. Amen.

Tandem, o Vos omnes, quotquot estis Cives, & Filii in Domino carissimi, quos cura pastoralis complectitur, & ego diligo in veritate, novissima hujus litteræ monita auscultate. Vos estis Gens Sancta, regale Sacerdotium, Populus acquisitionis, mementote igitur harum obligationum, & videte quomodo caute ambuletis in timore Domini. Scitis certe quod Deus, & Pater Domini Nostri Jesu Christi prædestinavit vos per Filium suum, & elegit vos ante Mundi constitutionem, ut essetis Sancti & immaculati in conspectu ejus in charitate: Hæc sanctitas vera, interna haberi non potest nisi per fidem in dilecto filio suo, & per dilectionem bonorum operum. Quapropter in die regenerationis, unusquisque vestrum interrogatus, dixit: Renuntio diabolo: Renuntio Mundo: Renuntio pompis ejus. Hæc professio facta fuit non hominibus, sed Deo, & Angelis ejus & testibus, & conscribentibus: Hæc professio facta fuit non solum vobis, sed etiam moribus: non tantum sono lingue, sed actu vitæ: non tantum labiis sonantibus, dicit Augustinus, sed operibus pronuntiantibus. Estis ne modo Sancti & immaculati in conspectu Dei, scilicet inculpati, irreprehensibiles, & sine crimine, viventes secundum Baptisma, omne malum fugientes, & bonum sectantes, pro ut promisistis, & quales Deus ipse vult ut sitis? Proh dolor! Verba sunt Augustini: Ubique gentium aliud profitetur ore, aliud monstratur opere: fidelis in nomine, in opere infidelis, & nemo tenens promissionis suæ fidem, prævaricator existit Christianæ legis. Utinam forem apud vos, & viderem quæ fiunt a vobis: ut pro ut convenerit, sermonem meum vestris di-

spositionibus possim accommodare, & absens, certe non possum: sed in voluntate Dei veniam, & laetus veniam, & hilaris. Praecor itaque Deum, & Patrem Domini Nostri Jesu Christi, ut det cuique vestrum Spiritum Filii ejus, & vocationis vestrae, secundum fidem & pietatem, ita ut effecti conformes Divinae naturae, fugere possitis eam, quae in Mundo est concupiscentiae corruptionem. Vos vero omnem curam vestram Deo ipso subinferentes, ministrare in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, idest timorem Domini, in scientia autem abstinentiam, & signanter a vitiis, in abstinentia autem patientiam, & praecipue in adversis, in patientia autem pietatem, in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem: haec enim si vobiscum adsint, eritis sancti, perfecti, & immaculati in conspectu ejus, qui vos praedestinavit per Jesum Christum in laudem gloriae gratiae suae.

Hoc igitur charitatis munere cum vobis omnibus breviter perfuncto, spero quamcitus venire ad vos cum uberissimis gratiarum Christi donis, ad vos confirmandos in fide, in spe, in charitate, quam Deus Patribus vestris annuntiavit aliquando per Apostolum Paulum, ut memoriae traditum est, & historia patria docet.

Interim obsecro, vos Fratres, per Domini Nostri Jesu Christi merita, & per charitatem in cordibus vestris a Spiritu Sancto diffusam, ut incessanter effundatis ad Deum praeces pro exaltatione & conservatione Sanctae Matris Ecclesiae, & pro Summo Pontifice GREGORIO XVI feliciter regnante: secundo pro Religiosissimo Rege nostro FERDINANDO, quem Deus bonis omnibus repleat; tertio pro me indigno, qui vobis pastorem benedictionem in Christi nomine pro prima vice impertior.

Dabam Romae extra Portam Latinam hac die meae Consecrationis XV. Julii A. D. MDCCCXXXII.

